

אוסטריה ספטמבר 1950

בעוד שעיני העולם נשואות לקוריאה הרחוקה, שולחים שרי החוץ של המערב מבטים רבי-פחד אל החזית האירופית, שהיא המכרעת לאור-ימים. בשתי נקודות — ברלין חזנה — באים המזרח והמערב לידי התנגשות יומיומית. על המצב בוינה של היום מוסר סופרנו, הווארד גורדון :

בפאריס הכל היה עוד כבימים ההם, רעשי צעקות, התרוצצויות לכל עבר, סבלים עם מזודות, בני משפחה שבאו ללוות נוסעים בדרכם, שריקות קטרים, הנחפזים כאילו לצאת לדרך, או אנהתם של קטרים אחרים הנכנסים לתחנה הגדולה, כאילו עיפים מדרכם הארוכה.

שום דבר לא השתנה. אין כל סימן שיראה כי עברה מלחמת עולם — מלבד אולי המספר הרב יותר של מדים אמריקאים. בכל השאר לא נשתנתה תחנת הרכב בת של פאריס, מרכז הקוסמופוליטיים העירי למי.

ולחציג לראווה את כל היתרונות העלולים למשוך את הגבר — עמדה בחברה, השכלה, ידידים טובים. אמרי לבובון : "אתה מיטיב לבני-אדם" ולקמץן — "דברי בבזבז על אנשים המבזבזים את כספם" אל לה לבחורה לפחד מפני אינטליגנטים — הם כולם דומים זה לזה. די לה לבחורה לקרוא ספר אחד או שנים באותו מקצוע, ו' או תוכל להיכנס לויכוחים.

"אל תתחשבי במשפחתך ! מייעצת הגב' קארלייל, "אם היא מפריעה להצלחתך", הסתירי אותה. אחרי החתונה תוכלי לבקר אותה -- לבדך. אם הידידים מפריעים — סלקי אותם בסכין של מנתח, כאילו היו סרטן בגופך."

האמהות והתליין

לפני שנתיים ומעלה הסכימה בריטניה לפנות את צבאה מהערים הגדולות של מצריים. רבבות חייליה עזבו את קאהיר ואלכסנדריה ועברו לאזור תעלת הסואץ. אולם אוור זה כמוהו כמדובר, וכבני

הרעיון להעביר את המטרות המגרות מורשינגטון ולפורן במקומות אחרים. וכך בא הנשא טרומן וביקש מקונגרס לאשר לו הענקת של 140 מיליון דולאר להתחיל בפני זור המטרות העיקריים.

לפי התכנית צריך היה להקים בנייני ממשלה קבועים, מצוידיים במקלטים מתאימים שלא יהיו קרובים מדי לבית הלבן. אחד הבניינים יספיק אפילו לכל חברי הקונגרס ; אך בכל זאת, לא מצאה התכנית חן בעיני הנכבדים הללו. הם הצביעו נגד ההצעה.

"זהו רק עלילה ממשלתית כדי להציל את עורם של 40,000 מצהצת-הכסאות (פקידים) של וושינגטון", התרעם חבר אר-פיזיציה, ובא בהצעת-נגד : מדוע לא לפטר את ה-40,000 ובשכרם להקים רשת רואר סביב כל ארצות הברית ? לבסוף הסכימה הממשלה לדחות את הצעת ההענקת לזמן יותר באוחר. אולי בעוד שנה...

חצים וכלבים

זה למעלה משנתיים מדיעה ממשלת הפליינינג מדי חודש ש"נחילה תבוסה ניצחת" לבנונות-ההוקם (חיילי-גדולה קר מוניסטיים). אולם ההוקם הצליחו, על אף ה"תבוסות הניצחות", להשתלט על חלק ניכר מן הארץ.

אחרי שהנשיא אלפידו קוירינו טרב לא-שר חילופי-גברא במטה הצבא התפטר עתה שר-ההגנה הפליינינג, ובמקומו נתמנה רא-מון מגוויני. פעולתו הראשונה של השר החדש היתה לפרט תכנית של שלוש נקודות:

ראשית — הוא יארגן יחידה של אנשי שבטים, הכצוידים בקשתות וחצים, כדי לגרש את ההוקים. שנית — הוא יומין כלבים מארצות-הברית כדי לעקוב אחרי ההוקים בגווינג, שלישית — הוא ישלח את ההוקים השבוים לאי רחוק כדי ללמד אותם את הילכות הדמוקרטיה. כשגמרו ההוקים לצחוק המשיכו בהת-קפותיהם.

כיצד לצוד גבר ?

האם על הבתולה לשבת בחיבוק ידיים ולחכות בעינים מושפלות לנסיך-חלומותיה, כי יבוא ?

לא ולא — אומרת אחת קורה קארלייל, שמכרה זה עתה לעתון האמריקאי "ה-שינגטון פוסט" ספר שיפורסם בהמשכים. "אין את הנסיכה שבאגדה", אומרת הגב' קארלייל לקוראותיה, "פקחי את עיניך ו' חפשי לך גבר !"

לדעתה של הג' קארלייל, אסור שיהיו לבת המאה ה-20 כל פיקפוקים בציד הג'ברים. היא מעמידה לפני קוראותיה את דוגמת המורה ששלחה 96 חברות למקצוע אם יש להן את או דוד המתאים לנשואין (מספר 87 אמרה שיש לה). כל מקום מתאים להתקפה על גברים — הכנסיה, חוגי ויכוחים, סיפון של סירת-טיולים (או בת גאי ישראל : אוטובוס, מונית בינעירונית, מפלגה). "בסירת טיולים, שאלי את הסוכן אם ישנם בסירה רחוקים מתאימים... שח די את המלצר שיושיב אותך בין שני הג'ברים היפים ביותר בספינה..." או — בי חרי לך קורס באוניברסיטה — שם מבין רים גברים מעניינים ומישובים (לכחות בא-מריקה). בעת בחירת מקום עבודה קובע רק גורם אחד — הסיכוי לפגוש שם גב' רים.

אל לה לבחורה לתת לאישיותה להפ-ריע לה בציד. "עליך להיות מוכרת טובה

הלנה היפה

יוון היא ארץ הרגשות החזקים. הכל עושים שם ברגש רב — מלחמה, פוליטיקה או אהבה. הדבר לא השתנה מאז אותה תקיפה כאשר, למען אשה — הלנה היפה — פרצה מלחמה בכרתים.

בסוף חודש אוגוסט נחטפה טאסילה פטר קוגורגיס היפה ע"י קוסטא קפאלוגיאנוס

טאסולה פטרקוג'רג'יס

בגלל אהבה...

— בחיפוי מאתיים אוהדים מוויינים — ונלקחה למערה בהרים. משפחות שני האהבים אויבות הן מזה דורות : משפחת טאסילה היא ליברלית ואילו משפחתו של קוסטא מלוכנית. וכך עוררה החטיפה הרומנטית גם תסבוכת פוליטית בין תושבי האי כרתים.

אך למרות היותו ליברלי, נעלב האב קשות ממעשה זה של יריביו. הוא גייס 40 נחטפים מוויינים מכף רגל ועד ראש, והכריז : "אני מוכן להפוך את רומנטיקת הכוב הזאת למרחץ דמים". מצדו, הכריז אחיו של קוסטא, ציר מלוכני בבית הנב-חרים : "עתידי של הארץ עתה בידי שמים..."

הממשלה באתונה שלחה מיד למקום ה-מעשה גדוד חיל רגלים שימנע התלקחות דמים בין שני הפלגים, וראש הממשלה, וניולוס, הכריז : "הענין כבר חרג מתחומי הלב, זהו ענין של המדינה". למרות הכרזותיה של טאסילה כי היא לא נחטפה נגר רצונה, וכי הנה אשתו של קוסטא בפני החוק והכנסיה, מוכר אביה להתפייס. נגרם עלבון למשפחתו, והוא נקם יקח.

בבוא הנוג לאתונה לפי הזמנת הממשלה, נעצרו ע"י השלטונות עד אשר יסודר ה-עניין בין שתי המשפחות. אך טאסילה נחטפה שנית — הפעם ע"י כדורו של בעלה שחשב את מעצרה כעלבון למשפחתו — ואילו קוסטא המסכן נידון למאסר, בי-אשמת נשיאת נשק. לבסוף "רוכד" לבו של האב והסכים להתפייס.

רא כדאי...

מיד כאשר נוכחו באמריקה כי עלולה הממשלה להתפרק לאטומים תוך שניה אחת אם תוטל פצצת אטום על וושינגטון, צץ

הגב' קאטו, הנסמן וסמית

...הבנים נתלו.

קו רכבת מת. סליחה : כן, השתנה משהו מלבד זה. אולם אין הרבה שישימו לב לכך. המדובר הוא ברכבת העומדת ליד הרציף וממתנה לנוסעים. זהו ה"אל-ברג אקספרס", הנוסע מפריס לבוקרשט דרך שוויץ, אוסטריה והונגריה. לפני המל-חמה נסעו בו מאות סטודנטים מהונגריה ורומניה או תיירים לפריס, עיר האורות, לוינה, עיר הקיסרים והואלסים, או לבוי-דאפשט, מלכת הדונאו. אמריקאים, אנגלים, הודים, רוסים — הם זרמו מכל פינות העולם, הזמינו מקומות נסיעה שבועות מראש.

ועתה ? אני ניגש לקופה, מבקש כרטיס לוינה — ומקבל אותו במקום ! כי היום אין המון תיירים נוהר על פני אירופה. לבודאפשט ? מי משוגע לנסוע לשם ? חי-נה ומסך הברזל העובר בה, אינה מוש-

ישראל מימי קדם התגעגעו החיילים הב-רטיים ל"סיר הבשר" של מצריים. כלומר — למועדוני הלילה ולבת-ההמרות של הבירה.

וכך יצאו להם שלושה טומים (כרבים אחרים) לבושי בגדים אורחיים לבנות בקא-היר. שם, כרגיל, השתכרו כהוגן ובהזכרם בימים הטובים עת שלטו בעיר זו כא-דונים, נכנסו למוסך ל"שאל" מכוננית. השו-מר, כמובן, התנגד, והטומים חיסלוהו, ועוד התעללו בגופתו.

התוצאות : משפט צבאי, ותליה. בעני-ינים כאלה אין הצבא הבריטי נוהג ולולו. אך בכל זאת הוטסו למצרים אמהותיהם של שלושת הנדונים על חשבון הוד מל-כות. באותו מטוס נסע גם התליין המ-יוחד שנשלח מאנגליה לביצוע פסק הדין. כידיע מפורסמים האנגלים בחוש ההומור שלהם.

